

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Nattergalen.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429417187760/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Trapper, gennem alle Sale og Gange; og det halve Hof løb med, for de vilde ikke gjerne dunks paa Møven. Der var en Spørgen efter den mærkelige Nattergal, som hele Verden kjendte, man ligen ved Hoffet.

Endelig traf de en lille, fattig Pige i Kjøkkenet, hun sagde: 5
»O Gud, Nattergalen! den kjender jeg godt! ja, hvor den kan synge! hver Aften har jeg Lov til at bringe lidt af Levningerne fra Bordet hjem til min stakkels syge Moder, hun boer nede ved Stranden, og naar jeg saa gaaer tilbage, er træt og hviler i Skoven, saa hører jeg Nattergalen synge! jeg faaer Vandet i to Øinene derved, det er ligesom om min Moder kyssede mig!«

»Lille Kokkepige!« sagde Cavaleren, »jeg skal skaffe hende fast Ansettelse i Kjøkkenet og Lov til at see Keiseren spise, dersom hun kan føre os til Nattergalen, for den er tilsagt til i Aften!« - 15

Og saa droge de Allesammen ud i Skoven, hvor Nattergalen pleiede at synge; det halve Hof var med. Som de allerbedst gik, begyndte en Ko at brøle. 18]

»O!« sagde Hofjunkerne, »nu har vi den! det er dog en mærkelig Kraft i et saadant lille Dyr! jeg har ganske bestemt hørt den før!« 20

»Nei, det er Køerne, som brøle!« sagde den lille Kokkepige, »vi ere endnu langt fra Stedet!«

Frøerne gvaakkede nu i Kjøret.

»Deilig!« sagde den chinesiske Slotsprovst, »nu hører jeg hende, det er ligesom smaa Kirkeklokker!« 25

»Nei, det er Frøerne!« sagde den lille Kokkepige. »Men nu tænker jeg snart vi hører den!«

Saa begyndte Nattergalen at synge.

»Den er det,« sagde den lille Pige, »hør! hør! og der sidder den!« og saa pegede hun paa en lille, graa Fugl oppe i Grenene. 30

»Er det muligt!« sagde Cavaleren, »saaledes havde jeg nu aldrig tænkt mig den! hvor den seer simpel ud! den har vist mistet Couleur over at see saa mange fornemme Mennesker hos sig!« 35

»Lille Nattergal!« raabte den lille Kokkepige ganske høit, »vor naadige Keiser vil saa gjerne, at De skal synge for ham!«

»Med største Fornøjelse!« sagde Nattergalen og sang, saa at det var en Lyd.

7 af Levningerne) Levninger A². 18 Hofjunkerne) Hofjunkerne B. - 64] der B. 26 hører] høre A². 34 Couleur] sin Couleur A². 37 De] Du B². 38 saa at] saa A².